

NIECZĘSTY (8) *ai*

W pisowni rozłącznej (5), w łącznej (3).

e jasne.

sg m N nieczęsty (4). ◇ V nieczęsty (1). ◇ n G nieczęst(e)go (1). ◇ pl N subst nieczęsté (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Dość rzadki; dość rzadko się zdarzający; infrequens Mącz, Calep, Cn; insolens Calep; rarus Cn (8) : Albo też [wesz się rodzi] z potu/ nieczęftego mycia/ zwłaszcza w ludziach podróżnych. FalZioł IV 16c; ná on czás gdy nie częfty grofz był miedzy ludźmi. BielKron 364v; Mącz 136c; Oczko 34; KochMRot B2v; Calep 535a, 543b.

W charakterystycznych połączeniach: nieczęsta(-y, -e) choroba, grosz, mycie, szkody.

Wyrażenie: »nieczęsty bywalec« (1): Chodź łam ty Tomá zuchwálcze Domá nieczęfty bywálcze. MWilkHist L2v.

Synonim: rzadki.

Cf CZĘSTY

AŽ